

Ο μύθος της Περσεφόνης και της Δήμητρας

Στην αρχαιότητα πίστευαν ότι η θεά Δήμητρα ήταν η προστάτιδα της γεωργίας. Αυτή έμαθε στους ανθρώπους να καλλιεργούν τη γη, να σπέρνουν και να θερίζουν, να βγάζουν λάδι και κρασί. Αυτή φρόντιζε για την ανάπτυξη των φυτών και την καρποφορία των δέντρων.

Η Δήμητρα

Η Περσεφόνη ήταν κόρη της Θεάς Δήμητρας και του Δία. Ο Πατέρας των Θεών, γνωστός για τις ερωτοτροπίες του, αποφάσισε να αποπλανήσει και την απόμακρη Θεά, που αδιαφορούσε για τους άντρες. Έτσι ο Δίας μεταμορφώθηκε σε ταύρο και σαγήνευσε τη Δήμητρα, η οποία έμεινε έγκυος. Εννιά μήνες αργότερα γεννήθηκε ένα κοριτσάκι, που ονομάστηκε Περσεφόνη.

Όσο μεγάλωνε η Περσεφόνη, μεγάλωνε και η ομορφιά της. Όταν την είδε ο Πλούτωνας, Θεός του Άδη, την ερωτεύτηκε κεραυνοβόλα και αποφάσισε να την κλέψει. Σύμφωνα με τον Ομηρικό ύμνο προς τη Δήμητρα, η νεαρή Περσεφόνη μάζευε λουλούδια στο Νύσιο πεδίο. Τη συντρόφευαν, η Αθηνά, η Άρτεμη και οι Ωκεανίδες νύμφες. Ανέμελη η Περσεφόνη, απομακρύνθηκε από τη συντροφιά της, αναζητώντας το πιο όμορφο λουλούδι.

Η Περσεφόνη

Όταν έσκυψε να πιάσει έναν νάρκισσο, η γη χωρίστηκε στη μέση και από τα έγκατα εμφανίσθηκε ένα άρμα. Οδηγός ήταν ο Πλούτωνα, που με το ένα χέρι κρατούσε τα χαλινάρια των αλόγων και με το άλλο άρπαξε την πανέμορφη κοπέλα. Οι κραυγές της δεν ακούστηκαν από κανέναν και η Περσεφόνη κατέβηκε στον Κάτω Κόσμο.

Ο Πλούτωνα αρπάζει την Περσεφόνη

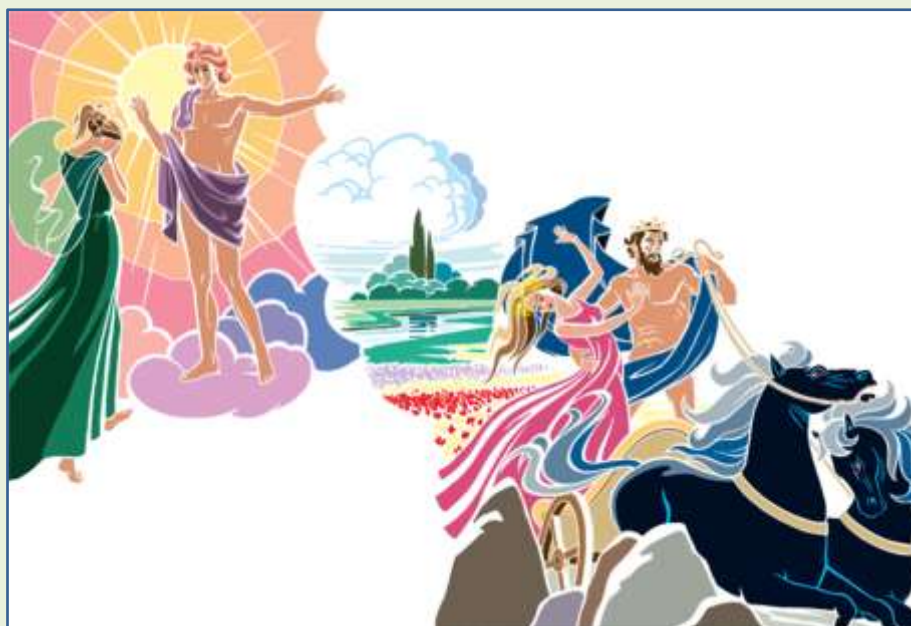
Η Δήμητρα έψαχνε μάταια την κόρη της, μέρα και νύχτα. Απ' τη λύπη της, η γη και οι καλλιέργειες άρχισαν να μαραζώνουν.

Η Δήμητρα ψάχνει την κόρη της

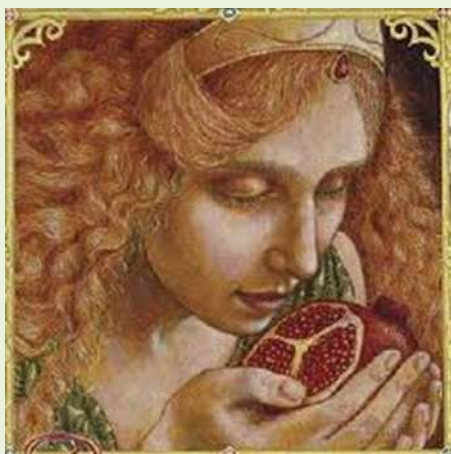

Μετά από καιρό, ο Ήλιος που έβλεπε τα πάντα απ' τον ουρανό, λυπήθηκε τη Θεά και της είπε που βρισκόταν η κόρη της.

Ο Ήλιος πληροφορεί τη Δήμητρα

Η Δήμητρα απαίτησε να επιστραφεί η Περσεφόνη, αλλιώς δεν θα άφηνε τη γη να ξαναθίσει. Ο Δίας, παρακινημένος απ' τις ικεσίες των ανθρώπων που πεινούσαν, διέταξε τον Πλούτωνα να ελευθερώσει την Περσεφόνη. Ο Θεός του Άδη δεν είχε άλλη επιλογή απ' το να υπακούσει, αλλά πρώτα έδωσε στην Περσεφόνη να φάει ένα ρόδι. Ο Πλούτwnας γνώριζε ότι αν η κοπέλα κατανάλωνε τροφή στον Κάτω Κόσμο, θα δενόταν μαζί του και δεν θα μπορούσε να φύγει. Η Περσεφόνη, έφαγε έξι σπόρια και επισφράγισε τη μοίρα της.

Η Περσεφόνη τρώει το ρόδι

Όταν το έμαθε η Δήμητρα, έγινε έξαλλη και για να την ηρεμήσει, ο Δίας πρότεινε έναν συμβιβασμό. Για κάθε σπόρο που έφαγε, η Περσεφόνη θα έμενε και έναν μήνα στον Άδη.

Έτσι η κοπέλα θα περνούσε το μισό χρόνο δίπλα στην μητέρα της και τον άλλο μισό με τον Πλούτωνα. Η Δήμητρα αποδέχτηκε την απόφαση, αλλά δεν ξεπέρασε ποτέ το χαμό της κόρη της. Έκτοτε τους έξι μήνες που η Περσεφόνη βρισκόταν στον Άδη, η Δήμητρα πενθούσε και μαζί της πενθούσε και η φύση. Τα δέντρα έχαναν το φύλλωμά τους, οι καλλιέργειες ασθενούσαν και βαρύς χειμώνας έπεφτε στη γη.

Η Περσεφόνη στον Άδη με τον Πλούτωνα

Χειμώνας πάνω στη Γη

Όμως, όταν η Περσεφόνη επέστρεφε στη μητέρα της, η χαρά της Δήμητρας πρασίνιζε τη γη και άνθιζε τα φυτά. Και έτσι στη Γη ερχόταν η Άνοιξη και το Καλοκαίρι.

Άνοιξη

Με αυτόν τον μύθο οι αρχαίοι Έλληνες εξηγούσαν την εναλλαγή των εποχών.